

saa ogsaa gennem hans Arbejde Erstatning for sine Udlæg.

Den højtærede Forsvarsminister vil jeg spørge, hvad han agter at gøre med det nye Hospital paa Tagensvej. Ministeren bebudede i Fjor, at der vilde fremkomme Forslag derom i en nær Fremtid, men endnu har vi ikke set et saadant Forslag, og alt imens staaer Hospitalet halvt fuldendt, og de store Værdier, det repræsenterer, er ganske uden Nytte for Samfundet, samtidig med at det naturligvis maa forringes i Værdi, fordi det ikke tages i Brug. Det mangler ikke paa Ideer til Hospitalets Benyttelse. At det hele skulde anvendes til Militærhospital, er man sikkert fra alle Sider kommet fuldstændig bort fra, og jeg vilde ogsaa tro, man er kommet bort fra Tanken om at anvende en Del af det som Militærhospital, idet Epidemihospitalet og Marinehospitalet sikkert er tilstrækkelige til den Styrke, som efter den nye Ordning er anbragt i Hovedstaden. Fra lægekundig Side har der været fremsat forskellige Planer om Hospitalets Anvendelse. Jeg har for min Part tidligere slaaet til Lyd for, at Hospitalet skulde anvendes til en Fødselsstiftelse for gifte Kvinder. Paa Grund af de fortvivlede Boligtilstande her i København finder Fødsler ofte Sted under de ugunstigste og mest uhygiejniske Forhold. Det siger sig selv, at det er overordentlig uheldigt og i Virkeligheden ganske uforsvarligt, at der skal finde Fødsler Sted i smaa 1 og 2 Værelsens Lejligheder, hvor en stor Familie, ja, maaske to Familier er stuvet sammen, eller i overbefolkede Barakker eller Lysthuse. Lægerne fremhæver Gang paa Gang de fuldkomne uforsvarlige Forhold, under hvilke saadanne Fødsler finder Sted. Paa Rigshospitalet, hvis Fødeafdeling i første Række er bestemt for ugifte Kvinder og for vanskelige Fødsler, er der i de senere Aar i stigende Grad aabnet Adgang for gifte Kvinder, men ganske vist mod Transsattest fra Distriktsforstanderen. Det har ogsaa vist sig, at der har været en betydelig Tilgang af gifte Kvinder i de sidste Aar, medens Antallet af ugifte Kvinder er stagnerende; men der er mangfoldige, som ikke melder sig, dels fordi de ikke ønsker at skaffe sig Transsattest, og dels fordi de ikke kan faa den, selv om de paa Grund af Boligvanskelighederne er indlogeret under de usleste Forhold.

Det forekommer mig, at der her er en Opgave, som muligvis Staten og Kommunen burde løse i Fællesskab, og jeg kunde tænke mig, at den Udvidelse af Rigshospitalets Fødselsstiftelse, som vilde være nødvendig,

hvis man virkelig skulde give Adgang til alle dem, som har Krav paa at faa Adgang, kunde ske, ved at man flyttede Rigshospitalets Fødeafdeling til det nye Hospital, hvorved der vilde frigøres Lokaler for Rigshospitalet, som der er haardt Brug for til andre Ting. Jeg skal i saa Henseende pege paa en Opgave, som sikkert bør løses af Staten. Det er gentagne Gange fremhævet af Nerve læger, at der paa Statens Hospitalet mangler en Afdeling for Patienter med organiske Lidelser i Nervesystemet. Netop i disse Dage har Professor Christiansen offentliggjort en Artikel, hvori han stærkt betoner det uforsvarlige i, at en saadan Afdeling ikke findes. Ganske vist findes der paa Rigshospitalet en neurologisk Poliklinik, hvor der er gjort et stort Arbejde; men den trænger til Udvidelse, da det er ganske umuligt at behandle alle Tilfælde, som melder sig, der, og den kan i hvert Fald ikke gøre Fyldest, hvor det drejer sig om Patienter, der skal anbringes til Observation i nogen Tid eller indlægges til Behandling. Professor Christiansen gør i denne Forbindelse opmærksom paa, at den nye Lov om Invaliderente gør det i høj Grad paakrævet, at der findes et Sted, hvor det kan afgøres, i hvilken Grad Patienternes Arbejdsevne er nedsat. Men hvad enten man nu vil finde det mest praktisk at anbringe den ene eller den anden Afdeling i det nye Hospital, er det i alle Tilfælde paakrævet, at Hospitalet fuldendes og tages i Brug, saa det ikke staaer og forringes i Værdi, samtidig med at der paa mange forskellige Omraader er den største Brug for disse Lokaler.

Simonsen: Der er i det kommende Aar af Trafikministeriet kun foreslaaet 1 Mill. Kr. til Banegaardsarbejder i Aarhus. Det er alt for lidt til Fremme af Arbejdet paa dette store Anlæg med den Kraft, der er ønskelig, og jeg tør godt sige nødvendig. Hvis Arbejdet skal fortsættes i samme Tempo som hidtil, kan der snart sagt ingen Ende ses paa det. Der er bevilget 16½ Mill. Kr. til Gennemførelse af Banegaardsprojektet i Aarhus; der er i 5 Aar brugt 4 050 000 Kr., til Rest er der altsaa 12 370 000 Kr. Hvis disse Penge skal bruges med samme Langsomhed som i de forløbne 5 Aar, kan enhver regne ud, at der vil gaa mindst en halv Menneskealder, før Arbejdet er fuldendt. Det er efter min Mening ganske uforsvarligt, og dette er sikkert ogsaa den almindelige Mening i Aarhus. Desværre synes man ikke i Regeringen at være af samme Opfattelse. Nu er der vel desværre